

בש"פ 8715/19 - לילך גנץ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8715/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

לילך גנץ

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת:

בעצמה

החלטה

1. לפנייבקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתיק משטרה מס' 30500250987 מבית משפט השלום לתעבורה אילת לבית משפט השלום לתעבורה באזור מגוריה של המבקשת.
2. כתב האישום מייחס למבקשת עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (חציית קו הפרדה רצוף בעת עקיפה). המבקשת טוענת כי היא מתגוררת בתל מונד וכי יהיה לה קשה להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריהמבית משפט זה, וכן מחמת הוצאות נסיעה ואובדן ימי עבודה. הכבדות אלו חפצה המבקשת לחסוך מעצמה, מטעמים מובנים.
3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 12.1.2021, שעה 10:30. המבקשת כופרת באשמה וברצונה לקיים הוכחות בתיק.

4. סבורני כי דין הבקשה להידחות.

5. כפי שנקבע בבש"פ 6395/18 ויין נ. מדינת ישראל (12.9.2018), במשפטי תעבורה אין מקום להעברת דיונים אשר מצריכים את עדותו של שוטר תעבורה. העברה במקרים אלו תותר רק בהתקיים נסיבות חריגות של ממש, והדברים הוסברו בבש"פ 6395/18 הנ"ל.

6. במקרה דנן, נסיבות חריגות אינן מתקיימות. הקשיים שעליהם מצביעה המבקשת הם קשיים רגילים ואינם חריגים כלל ועיקר. כפי שהוסבר בבש"פ 6395/18 הנ"ל, קשיים כאלה אינם מצדיקים פגיעה ביעילות עבודתם של שוטרי תעבורה ושל בתי המשפט לתעבורה.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ה' בטבת התש"פ (2.1.2020).

ש ו פ ט